

KOMMISSIONENS REKOMMENDATION (EU) 2020/1366**av den 23 september 2020****om en EU-mekanism för beredskap och hantering av kriser med anknytning till migration
(beredskaps- och krisplan för migration)**

EUROPEISKA KOMMISSIONEN UTFÄRDAR FÖLJANDE REKOMMENDATION

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 292, och

av följande skäl:

- (1) Flyktingkrisen 2015 blottade svagheter och luckor i EU-systemen och de nationella systemen för hantering av migrationskriser samt en brist på kapacitet och verktyg som kan tillgås av de medlemsstater som är under högst tryck. Krisen påvisade behovet av att agera på flera fronter samtidigt – i tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer, vid EU:s yttre gränser och i andra medlemsstater under tryck.
- (2) De åtgärder som unionen och medlemsstaterna vidtog efter flyktingkrisen 2015 inriktades på flera olika politiska, lagstiftningsmässiga, operativa och finansiella behov och syftade till att förbättra migrationshanteringsens hållbarhet. Dessa historiska insatser, som inbegrep åtgärder på nationell och internationell nivå samt på EU-nivå har bidragit till att antalet irreguljära inresor minskat successivt för varje år, för att år 2019 ligga på den lägsta nivån på sex år.
- (3) Situationen vid de yttre gränserna är dock fortfarande mycket instabil och ytterligare förbättringar behövs för bättre beredskap att klara av potentiella storskaliga migrationskriser. Dessutom kan migranter som förflyttar sig utan tillstånd och lämnar in asylansökningar i flera medlemsstater utgöra en stor börda för de nationella asylsystemen.
- (4) För att det inte ska uppstå till synes okontrollerade migrationsströmmar till EU, som under 2015, och för att se till att de nationella migrationssystemen fungerar effektivt, är det nödvändigt att befästa det operativa samarbete som utvecklats hittills genom att inrätta en ram som stöder en mer samordnad användning av relevant lagstiftning. Inrättandet av en sådan ram skulle i hög grad bidra till att sörja för att medlemsstaterna och unionen utvecklar den motståndskraft som krävs för att effektivt hantera alla slags migrationskriser. Dessutom bör migrationssituationen bevakas fortlöpande så att beslut i möjlig mån kan fattas på grundval av en fullständig situationsbild. Denna process bör bygga på erfarenheterna av 2015 års flyktingkris när det gäller att bevaka migrationssituationen, bland annat genom utfärdandet av samlade situationsmedvetenhets- och analysrapporter (ISAA-rapporter) inom ramen för aktiveringen av rådets integrerade politiska krishantering (IPCR).
- (5) För att stärka unionens och medlemsstaternas motståndskraft bör alla berörda parter, även medlemsstaterna genom bilaterala kanaler, fortsätta att aktivt delta i konfliktförebyggande och konfliktlösning samt hålla varandra underrättade om eventuella kriser i ett tredjeland som kan leda till en migrationskris inom EU. Alla relevanta EU-verktyg bör användas i enlighet med respektive rättsliga ramar och huvudmål för att stödja partnerländernas arbete med att bygga upp sin kapacitet och hantera sådana kriser, innan effekterna når EU, samtidigt som migrationspolitiska mål stärks.
- (6) En effektiv operativ hantering av en migrationskris är beroende av enskilda medlemsstaters beredskap och kapacitet att sätta in den utrustning och de resurser som krävs samt av samordnade insatser som stöds av befintliga unionsstrukturer. Detta kräver också att alla berörda aktörer samarbetar snabbt och effektivt. En effektiv krishanteringsmekanism i rätt tid är därför beroende av att det finns tidigare etablerade krissamarbetsförfaranden med tydligt definierade roller och ansvarsområden för nyckelaktörerna på nationell nivå och unionsnivå.
- (7) Det behövs en mekanism för strukturerad migrationshantering, med realtidsbevakning, tidig varning och en centraliserad, samordnad EU-insats för att vid behov mobilisera strukturer, verktyg och mänskliga och ekonomiska resurser, inom EU:s institutioner och byråer och i samarbete med medlemsstaterna.

- (8) I Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ⁽¹⁾ om den europeiska gräns- och kustbevakningen fastställs att Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex) och medlemsstaternas behöriga myndigheter delar ansvaret för genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen. Detta kräver också att man sörjer för situationsmedvetenhet och gemensam planering av den europeiska integrerade gränsförvaltningen, inklusive beredskapsplanering.
- (9) De vägledande principerna för beredskaps- och krisplanen för migration bör vara föregripande, solidaritet, rättvis ansvarsfördelning, samordning, snabba insatser och flexibel resursfördelning.
- (10) Huvudsyftet med beredskaps- och krisplanen för migration är att sörja för dels situationsmedvetenhet och bättre beredskap, dels effektiv styrning och snabba insatser.
- (11) Beredskaps- och krisplanen för migration bör utgöra en operativ ram för bevakning och föregripande av migrationsströmmar och migrationssituationer, uppbyggnad av motståndskraft och organisering av samordnade insatser vid en migrationskris. Dessa mål återspeglar de två centrala faser som beskrivs i beredskaps- och krisplanen för migration: dels bevakning och beredskap, dels krishantering.
- (12) I beredskaps- och krisplanen för migration bör migrationskris definieras som en situation eller utveckling som inträffar inom EU eller i ett tredjeland och som påverkar och sätter särskild press på en medlemsstats asyl-, migrations- eller gränsförvaltningssystem eller har potential att göra det. Detta omfattar och går utöver de omständigheter som definieras i artikel 1.2 i förslaget till förordning om hantering av krissituationer och force majeure på migrations- och asylområdet eller de omständigheter som definieras i artikel 2 w i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering.
- (13) Beredskaps- och krisplanen för migration är förenlig med och kompletterar EU:s etablerade krishanteringsmekanismer, i synnerhet unionens civilskyddsmekanism inklusive Centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC), rådets arrangemang för integrerad politisk krishantering (IPCR), kommissionens Argus och Europeiska utrikestjänstens krishanteringsmekanism, som kan aktiveras samtidigt som eller efter det att krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration aktiveras. Syftet med beredskaps- och krisplanen för migration är att stödja samspelet och samarbetet mellan dessa allmänna krismekanismer genom att säkerställa aktuell information om krissituationen.
- (14) Även om beredskaps- och krisplanen för migration bygger på relevant befintlig lagstiftning är den också utformad för att stödja genomförandet av de nya instrument som kommissionen föreslagit, bland annat en förordning om asyl- och migrationshantering och en förordning om hantering av krissituationer och force majeure på migrations- och asylområdet.
- (15) I bevaknings- och beredskapsfasen bör beredskaps- och krisplanen för migration föreskriva ett antal åtgärder som säkerställer regelbunden situationsmedvetenhet och tidig varning/prognoser samt bidra till utarbetandet av den årliga rapport om migrationshantering som kommissionen utfärdar i enlighet med artikel 6 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering. Den situationsmedvetenhet som beredskaps- och krisplanen för migration ger kan bland annat göra det möjligt för rådets ordförandeskap att trappa ned aktiveringen av IPCR vid en migrationskris. I krishanteringsfasen bör beredskaps- och krisplanen för migration säkerställa att alla aktörer har tillgång till aktuell och heltäckande information om migrationssituationen, så att de kan fatta beslut i tid och så att genomförandet av dessa beslut övervakas och samordnas ordentligt.
- (16) För att förverkliga beredskaps- och krishanteringsplanen för migration bör medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) samt byrå för grundläggande rättigheter (FRA) samarbeta som ett EU-nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet (nedan kallat *nätverket*). Nätverkets främsta mål bör vara att sörja för lämpligt utbyte av information som är relevant för de två faserna av beredskaps- och krisplanen för migration.
- (17) Nätverket bör stödja bevakning och föregripande av migrationsströmmar, öka motståndskraften och förbättra den tekniska samordningen av krishanteringen, i fullständig överensstämmelse med gällande lagstiftning och med användning av och som komplement till befintliga verktyg.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

- (18) De berörda tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer bör också medverka på ad hoc-basis, när så är möjligt, i förverkligandet av beredskaps- och krisplanen för migration. Detta medverkande bör bidra till ett effektivt informationsutbyte och till åtgärder för att bygga upp lämplig situationsmedvetenhet om migration i dessa länder liksom deras beredskap inför potentiella kriser.

HÄRIGENOM REKOMMENDERAS FÖLJANDE.

1. För att bidra till en effektivare migrationshantering genom att bevaka och föregripa migrationsströmmar, bygga upp motståndskraft och beredskap samt organisera hanteringen av en migrationskris bör medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) samt byrån för grundläggande rättigheter (FRA) (nedan kallade *aktörer*) samarbeta inom ramen för **beredskaps- och krisplanen för migration**.
2. I detta syfte bör aktörerna samarbeta inom ett EU-nätverk för beredskap och krishantering på migrationsområdet (nedan kallat **nätverket**) för att stödja genomförandet av beredskaps- och krisplanen för migration.
3. De aktörer som ingår i nätverket bör säkerställa ett lämpligt utbyte av information som är relevant för de två faserna av beredskaps- och krisplanen för migration, i full överensstämmelse med de rättsliga bestämmelserna om deras befogenheter och ansvarsområden.
4. Under den **första fasen** av beredskaps- och krisplanen för migration, som bör aktiveras permanent och fortsätta under den andra fasen, bör aktörerna lämna aktuell och tillräcklig information för att skapa uppdaterad medvetenhet om migrationssituationen och sörja för tidig varning/prognoser samt öka motståndskraften för att effektivt hantera alla slags migrationskriser. Den **andra fasen** bör vara tillämplig på en situation eller utveckling som inträffar inom EU eller i ett tredjeland och som påverkar och sätter särskild press på en medlemsstats asyl-, migrations- eller gränsförvaltningssystem eller har potential att göra det. Den andra fasen omfattar och går utöver de omständigheter som definieras i artikel 1.2 i förslaget till förordning om hantering av krissituationer och force majeure på migrations- och asylområdet eller de omständigheter som definieras i artikel 2 w i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering.
5. Nätverket bör fastställa **riktlinjer för genomförandet** i syfte att sörja för ett effektivt flöde av information som är relevant för förverkligandet av beredskaps- och krisplanen för migration mellan respektive krishanteringsmekanismer på nationell nivå och EU-nivå.
6. Medlemsstaterna, rådet, kommissionen, Europeiska utrikestjänsten, Europeiska stödkontoret för asylfrågor (Easo), Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (Frontex), Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol), Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-LISA) samt byrån för grundläggande rättigheter (FRA) bör utse en kontaktpunkt för **operationaliseringen av nätverket**.
7. Kontaktpunkterna bör regelbundet utbyta information framför allt för att stödja kommissionens utfärdande av regelbundna **migrationshanteringsrapporter** i enlighet med artikel 6.4 och lägesrapporter i enlighet med artikel 6.6 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering.
8. I enlighet med resultaten i migrationshanterings- och lägesrapporterna bör medlemsstaterna **diskutera vilka åtgärder som måste vidtas**. Sådana diskussioner bör äga rum på teknisk och strategisk, och vid behov politisk, nivå i rådets berörda förberedande organ eller rådet.
9. Kommissionen bör, enligt överenskommelse med en medlemsstat som befinner sig i en **migrationskrissituation**, i den mening som avses i rekommendation 4, informera de andra kontaktpunkterna i nätverket om situationen för att **aktivera krisfasen** i beredskaps- och krisplanen för migration. Den berörda medlemsstatens kontaktpunkt bör omedelbart förse kommissionens kontaktpunkt med den nödvändiga informationen i enlighet med bilagan.
10. I en sådan krissituation bör kontaktpunkterna stödja kommissionen genom att tillhandahålla nödvändig information och vägledning och genom att samordna åtgärder för att hantera krisen.

11. Informationsutbyte inom nätverket bör ske via tillgängliga kommunikationskanaler, även när så är möjligt **IPCR-plattformen** med dess särskilda funktioner och i linje med de riktlinjer för genomförandet som avses i rekommendation 5 ovan.
12. De två faserna av beredskaps- och krisplanen för migration bör vara förenliga med den styrning och arbetsgång som beskrivs i bilagan.

Utfärdad i Bryssel den 23 september 2020.

På kommissionens vägnar

Ylva JOHANSSON

Ledamot av kommissionen

BILAGA

I denna bilaga beskrivs principerna för beredskaps- och krisplanen för migration, de huvudsakliga aktörerna samt detaljer om hur den ska fungera i de två faserna.

1. PRINCIPER OCH AKTÖRER FÖR DE TVÅ FASERNA

Principer

Vid fastställandet av nödvändiga åtgärder och fördelningen av ansvar till respektive aktörer bör beredskaps- och krisplanen för migration fungera på grundval av följande **principer**:

- (i) **Föregripande**: Migrationssituationen bör bevakas kontinuerligt och beslut bör fattas på grundval av en fullständig och samordnad situationsbild, främst i förebyggande syfte.
- (ii) **Samordning**: Krishantering bör ske med hjälp av åtgärder från alla relevanta interna och externa politikområden och alla berörda aktörer inom ramen för en samordnad och övergripande strategi.
- (iii) **Snabba insatser**: Åtgärder bör vidtas så snart de behövs för att förhindra att situationen eskalerar.
- (iv) **Flexibel tilldelning av resurser**: Resurser bör mobiliseras snabbt genom att de berörda aktörerna fullt ut utnyttjar flexibilitetsutrymmet inom olika finansieringsinstrument.
- (v) **Solidaritet och rättvis ansvarsfördelning** i enlighet med artikel 5 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering.

Aktörer

De **aktörer som deltar** i genomförandet av de två faserna av beredskaps- och krisplanen för migration är

- medlemsstaterna och deras sambandsmän,
- rådet,
- Europeiska kommissionen, inklusive personal som är utstationerad på fältet och vid EU:s delegationer samt de europeiska sambandsmännen för migration,
- Europeiska utrikestjänsten, inklusive EU:s delegationer och relevanta uppdrag och insatser inom ramen för den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik,
- EU-byråer (Easo, Frontex, Europol, eu-LISA och FRA), inklusive deras sambandsmän.

2. BEVAKNING OCH BEREDSKAP (FAS 1)

(a) Syfte

Syftet med bevaknings- och beredskapsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration är att stödja en mer samordnad användning av den befintliga lagstiftningen genom att stärka och sprida gemensam situationsmedvetenhet mellan alla berörda aktörer, utveckla ett system för tidig varning/prognoser på EU-nivå och stödja utvecklingen av den nödvändiga motståndskraften i medlemsstaterna för att effektivt hantera alla slags migrationskriser.

Första fasen av mekanismen syftar till att uppnå följande centrala mål:

- **Sprida situationsmedvetenhet och tidig varning/prognoser**. Om alla berörda parter har en aktuell och tillräckligt omfattande förståelse av händelser och nya tendenser bör det vara möjligt att bevaka situationen och ha god beredskap för samordnade insatser vid behov. Nya problematiska och kritiska situationer bör föregripas i tid. Alla aktörer bör mata in information och underlag i ett system för tidig varning/prognoser som ska utvecklas på EU-nivå. Arbetet med att utveckla ett sådant system bör samordnas av kommissionen och bygga på befintliga och möjliga framtida instrument.
- **Stödja utveckling av motståndskraft**. En gemensam förståelse av situationen, dess drivkrafter och prognosen bör hjälpa medlemsstaterna att fokusera sitt arbete med att bygga upp sin kapacitet inför en eventuell ny migrationskris.

(b) Styrning

Kommissionen bör, vid behov i samarbete med utrikestjänsten, spela en ledande roll i bevaknings- och beredskapsfasen och använda alla sina resurser, inbegripet de europeiska sambandsmännen för migration, Centrumet för samordning av katastrofberedskap (ERCC) och tillgängliga medel, i enlighet med deras respektive befogenheter, mål och förfaranden. Kommissionen bör vara ordförande för nätverket och tillhandahålla dess sekretariat, samla in information, tillhandahålla nödvändiga rapporter och övervaka genomförandet av de åtgärder som respektive aktör ska vidta.

Medlemsstaterna, EU-byråerna och andra aktörer bör stödja kommissionen i denna roll, i synnerhet genom att tillhandahålla aktuella och korrekta uppgifter, analyser och prognoser samt bedöma sin egen beredskap och beredskapsplanering.

De nödvändiga diskussionerna på teknisk, strategisk och vid behov politisk nivå vilka kräver åtgärder i medlemsstaterna bör föras i **rådets berörda förberedande organ** på grundval av resultaten i kommissionens rapporter som utfärdats under denna fas av beredskaps- och krisplanen för migration.

I situationer där rådet beslutar att utfärda operativa slutsatser och rekommendationer bör **nätverket** stödja deras genomförande genom utbyte av relevant information.

(c) Arbetsgång

Sprida situationsmedvetenhet och tidig varning/prognoser

Kommissionen bör regelbundet, åtminstone varje kvartal, sammankalla **möten eller videokonferenser inom nätverket**. Hur ofta sådana kontakter ska ske bör bero på hur allvarlig migrationssituationen är och vilka problem som identifierats genom migrations- och beredskapsbevakning.

När det är relevant och genomförbart bör företrädare för de **viktigaste tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer** samt företrädare för **viktiga internationella partner och berörda parter** bjudas in på ad hoc-basis till nätverkets diskussioner om en viss migrationsrutt, i syfte att snabbt och regelmässigt utbyta information om migrationsströmmar, smugglingsverksamhet och andra faktorer (bland annat geopolitiska eller demografiska faktorer, faktorer som rör hälsa, miljö eller klimat eller andra socioekonomiska faktorer) som påverkar EU:s asyl- eller migrationshantering eller gränsförvaltning. Formerna för detta bidrag bör utarbetas i samråd med länderna i fråga genom respektive EU-delegationer, i nära samordning med utrikestjänsten.

Beredskap bör vara ett centralt inslag i migrationsdialogerna med tredjeländer, i synnerhet i EU:s grannskap, och bör syfta till att upprätta kommunikationskanaler och identifiera lokala aktörer som ska användas respektive kontaktas vid en kris.

När så är möjligt bör kommissionen i samarbete med utrikestjänsten på ad hoc-basis ordna särskilda **videokonferenser per migrationsrutt med de huvudsakliga tredjeländer** som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer, samt stärka de liknande videokonferenser som för närvarande hålls. Dessa videokonferenser bör involvera alla andra berörda parter som påverkas eller har ett tydligt intresse av migrationsströmmarna längs en viss migrationsrutt. Videokonferensens struktur bör uppmuntra till konstruktiva diskussioner i nära samarbete med EU-delegationerna till gagn för alla deltagare.

Nätverkets samtliga **kontaktpunkter** bör tillhandahålla information för att bidra till den nödvändiga situationsbilden. Spridningen av situationsmedvetenhet omfattar uppgifter om migrationsströmmar, information om mottagnings-, asyl- och gränsförvaltningssystem, relevant nationell utveckling på migrationsområdet i medlemsstater och tredjeländer, meddelanden om tidig varning/prognoser samt samarbetsåtgärder med tredjeländer. Alla kontaktpunkter bör dela med sig av utmaningar, brister och motåtgärder på fältet för att skapa en gemensam situationsbild på EU-nivå. Exakt hur nätverket ska fungera bör fastställas i operationella standardförfaranden.

Nätverket bör till fullo utnyttja tillgängliga kommunikationskanaler och kommunikationsplattformar; när så är möjligt även **IPCR-plattformen** med dess specialfunktioner. Om de tillgängliga verktygen inte är tillräckliga kommer kommissionen att överväga att förbättra sina befintliga plattformar eller inrätta en särskild **säker webbplattform** för ett snabbt informationsutbyte inom nätverket.

På grundval av dessa bidrag bör kommissionen utfärda lägesrapporter – en rapport om situationsmedvetenhet och analys på migrationsområdet (nedan kallad **MISAA-rapport**) med en frekvens som nätverket bör fastställa under bevaknings- och beredskapsfasen. MISAA-rapporten bör bygga på samma mall och metod som den rapport om integrerad situationsmedvetenhet och analys (ISAA) som för närvarande utfärdas och utarbetas inom ramen för aktiveringen av IPCR för 2015 års flyktingkris, och kommer att ersätta ISAA-rapporten om ordförandeskapet avaktiverar nämnda IPCR. När så är möjligt bör aktörerna också dela med sig av information de fått från källor utanför EU, inklusive tredjeländer och internationella partner. MISAA-rapporten bör identifiera trender och eventuellt innehålla tidiga varningar/prognoser för migrationsströmmar som gör det möjligt att varna alla aktörer så att de kan vidta korrigeringar åtgärder. MISAA-rapporten bör uteslutande delas med aktörerna via IPCR-plattformen i full överensstämmelse med reglerna för åtkomst till plattformen, med medverkan av Centrumet för samordning av katastrofberedskap.

Medlemsstaterna bör **diskutera vilka åtgärder som måste vidtas** och de slutsatser som dras i MISAA-rapporten. Medlemsstaterna bör föra diskussioner på teknisk, strategisk och vid behov politisk nivå i rådets respektive förberedande organ eller vid rådsmöten. Rådet får utfärda operativa slutsatser och rekommendationer, som bör följas upp av relevanta aktörer med stöd av nätverket.

Stödja utveckling av motståndskraft

Med utgångspunkt i de rapporter om migrationshantering och nationella strategier som avses i artikel 6.4 och 6.6 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering och i syfte att öka motståndskraften hos EU:s övergripande migrationshantering bör en **beredskapscykel för migration** inrättas.

I enlighet med artikel 6.3 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering ska medlemsstaterna ha nationella strategier för att säkerställa tillräcklig kapacitet för en effektiv asyl- och migrationshantering som ska inbegripa information om hur medlemsstaterna på nationell nivå genomför de principer som fastställs i den förordningen och de rättsliga skyldigheter som följer därav. De strategierna ska omfatta beredskapsplanering på nationell nivå, med beaktande av beredskapsplaneringen enligt relevant lagstiftning, bland annat artiklarna 8.6, 9.3, 9.5 och 9.6 i förordning (EU) 2019/1896 (om Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån) och genomförandet av den europeiska integrerade gränsförvaltningen enligt den förordningen.

EU-byråerna bör rapportera till kommissionen om sin kapacitet och sina beredskapsplaner samt lämna eventuella andra rapporter som kommissionen kan använda i detta sammanhang.

Utrikestjänsten bör bidra när det gäller yttre aspekter av migration och dess samarbete med tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer.

Tredjeländer bör ges möjlighet att på frivillig basis dela med sig av sina egna migrationsstrategier och beredskapsplaner till kommissionen eller nätverket.

På grundval av ovanstående information och i enlighet med artikel 6.4 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering kommer kommissionen årligen att lägga fram en rapport om migrationshantering där den beskriver den sannolika utvecklingen av migrationssituationen och unionens och medlemsstaternas beredskap.

Medlemsstaterna bör i lämpliga forum diskutera resultaten i kommissionens årliga rapporter om migrationshantering.

Kommissionen bör med stöd av de övriga aktörerna i nätverket tillhandahålla en ram för att övervaka uppföljningen av **resultaten** i de årliga rapporterna om migrationshantering och rapportera om de framsteg som uppnåtts och läget i följande års rapport.

3. HANTERING AV MIGRATIONSKRISER (FAS 2)

(a) Syfte

Syftet med krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration är att stödja snabba, effektiva och samordnade EU-insatser vid en migrationskris genom att förse EU:s beslutsfattare med aktuell information i tid om den pågående operativa situationen samt genom att stödja bevakning, samordning på fältet och kommunikation på teknisk nivå mellan alla aktörer.

(b) Styrning

I krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration, och så länge **EU:s allmänna krismekanismer** (unionens civilskyddsmekanism, EU-arrangemanget för integrerad politisk krishantering, Argus och krishanteringsmekanismen) inte är aktiverade, fungerar beredskaps- och krisplanen för migration inom sin egen ram inklusive nätverket och rapporteringsmekanismen för att uppnå målen.

När **EU:s allmänna krismekanismer** har aktiverats i enlighet med respektive förfaranden och mål bör den övergripande krishanteringens roll säkerställas, bland annat den nödvändiga samordningen mellan mekanismerna.

Under aktiveringen av fas 2 fortsätter och intensifieras verksamheten från fas 1.

Nätverket, som aktiveras och leds av kommissionen, bör stödja arbetet inom ramen för EU:s allmänna krismekanismer. Stödet bör särskilt inriktas på att tillhandahålla den situationsmedvetenhet som krävs för diskussioner och beslut inom dessa mekanismer och följa upp de relevanta aktörernas genomförande av dem. I detta syfte bör nätverket sammanträda regelbundet via videokonferens och diskutera alla operativa aspekter av beslut som fattas inom ramen för EU:s allmänna krismekanismer och rapportera tillbaka till dem.

Medlemsstaternas krishanteringscentrum bör, om de aktiveras, säkerställa en lämplig koppling till EU:s allmänna krismekanismer, inklusive civilskyddsmekanismen och ERCC, och stödja sina respektive kontaktpunkters verksamhet i enlighet med de riktlinjer som avses i rekommendation 5.

När så är nödvändigt och som komplement till de **möten som hålls i rådet** enligt IPCR-reglerna kan ytterligare diskussioner ske inom rådets berörda förberedande organ eller i rådet på grundval av resultaten i kommissionens lägesrapporter.

Varje aktör bör vidta de åtgärder som krävs, även de som anges i verktygslådan i led d nedan.

(c) Arbetsgång

1. Krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration kan utlösas av kommissionen enligt överenskommelse med en medlemsstat som befinner sig i en migrationskrisituation, i enlighet med rekommendation 4.
2. Kommissionens **kontaktpunkt** bör informera de andra kontaktpunkterna i nätverket (EU:s ordförandeskap, medlemsstaterna, rådet, utrikestjänsten och EU-byråerna) om beslutet att aktivera krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration.
3. Kommissionen kommer då omedelbart att **aktivera nätverkets** dygnet runt-beredskap och **brådskande kalla till ett möte/en videokonferens** i nätverket för att på teknisk nivå göra följande:
 - (a) Utbyta information om situationen.
 - (b) Analysera alternativ för snabba, effektiva och ändamålsenliga insatser.
 - (c) Samordna kommunikationen till allmänheten i samstämmighet med befintliga strukturer.
 - (d) Samordna stödet på fältet.
4. Den berörda medlemsstaten bör **aktivera sina egna beredskapsåtgärder** och göra en inledande behovsbedömning som omedelbart bör delas med kommissionen och de övriga medlemmarna i nätverket. Den inledande bedömningen bör innehålla följande information:
 - (a) Situationen på fältet, de huvudsakliga bakomliggande faktorerna och prognosen, inklusive eventuella konsekvenser.
 - (b) Befintlig materiell, operativ och finansiell kapacitet.
 - (c) Genomförande av beredskapsåtgärderna.
 - (d) Materiella, operativa och finansiella behov som behöver tillgodoses av relevanta aktörer, inklusive andra medlemsstater eller EU-byråer.

5. På grundval av den information som samlats in via nätverket bör kommissionen informera nätverket om i synnerhet följande:
 - (a) Lägesöversikt, inklusive prognoser och möjliga konsekvenser; i möjlig mån bör information från och om relevanta tredjeländer inkluderas.
 - (b) Nuvarande kapacitet hos de medlemsstater och de tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer vilka påverkats av krisen och EU:s och de andra medlemsstaternas nuvarande kapacitet att hantera krisen.
 - (c) Den nuvarande nivån på EU:s och medlemsstaternas stöd.
 - (d) Bedömning av brister och behov.
 - (e) Eventuella åtgärder från EU-institutionernas, EU-organens, EU-byråernas och medlemsstaternas sida i enlighet med verktygslådan nedan.

När en medlemsstat har lämnat in en motiverad begäran enligt artikel 2.1 eller 6.1 i förslaget till förordning om hantering av krissituationer och force majeure på migrations- och asylområdet, kan den information som samlas in via nätverket stödja kommissionens analys och åtgärder i enlighet med artiklarna 2 och 6 i det förslaget.

När kommissionen gör en bedömning av en migrationssituation i en medlemsstat i enlighet med artikel 47 i förslaget till förordning om asyl- och migrationshantering, kan den information som samlas in via nätverket stödja kommissionens rapport om migrationstrycket i enlighet med artikel 48 i det förslaget.

Vad gäller civilskyddsbistånd bör Centrumet för samordning av katastrofberedskap säkerställa samordning mellan medlemsstaterna.

6. Rådets ordförandeskap skulle kunna överväga om det är nödvändigt att sammankalla ett **extra rådsmöte**.
7. Nätverket kommer att ansluta sig till arbetet inom EU:s allmänna krishanteringssystem, när de har aktiverats, genom att tillhandahålla situationsmedvetenhet och dela den information som krävs för att på teknisk nivå övervaka genomförandet av de nödvändiga åtgärder som överenskommits inom ramen för dessa system.
8. **Samordning i medlemsstaterna** bör säkerställas inom de relevanta nationella krishanteringsmekanismer som hanterar migration, med deltagande av alla relevanta nationella aktörer, i full överensstämmelse och samstämmighet med genomförandet av beredskaps- och krisplanen för migration, inom ramen för IPCR:s övergripande samordnande roll.
9. Om unionens civilskyddsmekanism har aktiverats bör kommissionens **centrum för samordning av katastrofberedskap (ERCC)** se till att krisstödet snabbt når begärande medlemsstater och fungera som ett samordningsnav för civilskyddsbistånd mellan alla EU-medlemsstater och deltagande stater. En **linje som är öppen dygnet runt alla dagar i veckan** bör upprättas mellan kommissionens berörda avdelningar.
10. När det är relevant och möjligt bör en **förstärkt bevakningsmekanism inrättas i tredjeländer** med utplacering eller aktivering av sambandsmän från alla aktörer i de huvudsakliga tredjeländer som är transit-, ursprungs- och/eller destinationsländer.
11. **Andra sektoriella krismekanismer och krisverktyg** bör aktiveras beroende på behoven, i enlighet med verktygslådan nedan.
12. **Nätverket** bör vara aktivt dygnet runt alla dagar i veckan under krisen.
13. Om IPCR aktiveras kommer den fortlöpande migrationsbevakningen att säkerställas genom **ISAA-rapporter**, som ersätter MISAA-rapporterna under aktiveringsperioden. Om IPCR inte aktiveras kommer de **MISAA-rapporter** som kommissionen utfärdar under den första fasen av beredskaps- och krisplanen för migration att fortsätta på grundval av de synpunkter som de berörda aktörerna lämnat in via nätverket.
14. De MISAA/ISAA-rapporter som kommissionen utfärdar i denna fas av beredskaps- och krisplanen för migration bör diskuteras i rådets berörda förberedande organ eller rådet.

15. Kommissionen får **avaktivera** krishanteringsfasen av beredskaps- och krisplanen för migration på en eller flera medlemsstaters begäran eller på eget initiativ när den situation som utlöste krisen inte längre föreligger eller när den anses vara under kontroll.
16. Kommissionen bör tillsammans med rådet, utrikestjänsten och EU-byråerna anordna skräddarsydd **utbildning** om förfaranden och verktyg som används i migrationskrissituationer för att öka alla berörda anställdas kunskaper och beredskap.
17. Alla aktörer bör hålla **regelbundna beredskapsövningar** gällande migrationskriser på nationell och europeisk nivå och vid behov se över den nuvarande beredskaps- och krisplanen för migration på grundval av lärdomarna av dessa.

(d) Verkttygslåda

Följande åtgärder utgör verkttygslådan för att hantera en migrationskris i enlighet med relevant lagstiftning.

Åtgärder i ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer

- Utöver det pågående samarbetet med tredjelandspartner samordnar sig kommissionen, i samarbete med utrikestjänsten, EU:s delegationer och medlemsstaterna, med de huvudsakliga tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer, med särskild uppmärksamhet på EU:s grannländer, för att hjälpa dem att ytterligare förbättra sin mottagningskapacitet och bättre hantera migrationsströmmarna, i synnerhet skydda gränserna och bekämpa smuggling av migranter samt stärka samarbetet kring återvändande.
- I samarbete med medlemsstaterna och utrikestjänsten sörjer kommissionen för ytterligare säkra korridorer och vidarebosättningsprogram i relevanta tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer.
- Kommissionen samarbetar med och säkerställer synergier mellan de viktigaste internationella organisationerna – särskilt FN:s flyktingkommissariat (UNHCR) och Internationella organisationen för migration (IOM) – och centrala icke-statliga organisationer för lämpliga kompletterande åtgärder i det berörda ursprungs-, transit- och/eller destinationslandet.
- Kommissionen ser över och aktiverar, på grundval av de identifierade behoven, den tillgängliga finansieringen inom alla relevanta (interna och externa) finansieringsinstrument, i tillämpliga fall även deras kriskomponenter, i enlighet med respektive rättsliga ramar och mål. Ett likartat tänkesätt instrumenten emellan är avgörande för att hantera ett långvarigt migrationstryck.
- I exceptionella omständigheter undersöker kommissionen tillgången till ytterligare resurser som kan mobiliseras på grundval av bestämmelserna i den fleråriga budgetramen om ovannämnda finansiering inte är tillräcklig.
- Kommissionen överväger, i samarbete med medlemsstaterna, gemensam användning av medel från EU:s budget och nationella budgetar, i avvaktan på ett beslut om deras fortsättning inom ramen för den kommande långtidsbudgeten.
- När så är relevant och möjligt inrättar kommissionen, som komplement till medlemsstaternas befintliga arrangemang, en utökad bevakningsmekanism i tredjeländer och använder också de särskilda videokonferenserna per migrationsrutt om de inrättats inom ramen för beredskaps- och krisplanen för migration samt genom utstationering eller aktivering av sambandsmän i de huvudsakliga tredjeländer som är ursprungs-, transit- och/eller destinationsländer.
- När ett statusavtal har ingåtts mellan EU och ett tredjeland utplaceras Frontex gränsförvaltningsenheter för att hjälpa de relevanta myndigheterna i det tredjelandet att kontrollera sina gränser.
- Utrikestjänsten aktiverar sin krishanteringsmekanism när en allvarlig situation eller kris som rör eller involverar den yttre dimensionen av migration inträffar, med hjälp av lämpliga enskilda delar av krishanteringsmekanismen, dvs. krismötet, krisenheten, krisplattformen och arbetsgruppen.
- Utrikestjänstens delegationer fullgör i nära samarbete med kommissionen sina respektive roller före, under och efter en kris, bland annat genom att tillhandahålla situationsmedvetenhet men även genom att utföra EU:s diplomatiska, politiska och operativa insatser.

- Utrikestjänsten mobiliserar funktioner i den integrerade strategin för direktoratet för säkerhet och fred, den civila planerings- och ledningskapaciteten, den militära planerings- och ledningskapaciteten samt uppdragen inom den gemensamma säkerhets- och försvarspolitik i syfte att uppdatera den samordningsplattform som lämpar sig att ingå i funktionerna för situationsmedvetenhet och beredskap (motståndskraft).

Åtgärder i medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser

- Nationell beredskapsplanering/nationella beredskapsåtgärder för gränsförvaltning, mottagande och asyl aktiveras i medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser.
- Information om den operativa situationen, brister och behov vid EU:s yttre gränser tillhandahålls av medlemsstaterna.
- På begäran av en medlemsstat vid EU:s yttre gränser kan unionens civilskyddsmekanism aktiveras för nödvändigt bistånd.
- Gränsövervakningen skärps för att utvidga täckningen av de mest drabbade områdena, i samarbete med kommissionen och EU-byråerna.
- Frontex ger på medlemsstaternas begäran stöd för att förstärka befintliga gemensamma insatser eller för att sätta in Frontex snabba gränsinsatser.
- Easo utplacerar, i samordning med medlemsstaterna, relevant personal och utrustning för att bistå med mottagande och asyl.
- Europol utplacerar, i samordning med medlemsstaterna, sin personal eller utrustning eller sina sambandsmän för att utföra säkerhetskontroller av anländande migranter.
- Frontex stöder återvändandeinsatser i samordning med medlemsstaterna, genom att utplacera återvändandeexperter och genom att organisera och samordna återvändandeinsatser med charterflyg och reguljärflyg, även med ledsagare vid återvändande och övervakare av återvändande.
- Europeiska unionens regionala insatsstyrkor (EURTF) inrättas av kommissionen i medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser som en ram för att underlätta informationsutbytet och förbättra samordningen mellan alla berörda parter.
- Hotspots och mottagningscentrum inrättas på platser med högt tryck, bemannade av relevanta nationella myndigheter och stödda av EU-byråerna med nödvändiga informationssystem för migration och säkerhet.
- Kommissionen utstationerar personal till medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser för att bistå vid samordningen av insatserna.
- Kommissionen enas tillsammans med medlemsstaterna om central kriskommunikation till allmänheten och använder de mest effektiva kommunikationsverktygen, bland annat IPCR-plattformen, för att sprida dessa budskap och bekämpa desinformation.
- Tillsammans med medlemsstaterna samarbetar kommissionen från fall till fall med de viktigaste internationella organisationerna (främst UNHCR och IOM) och centrala icke-statliga organisationer för att på lämpligt sätt komplettera åtgärderna i medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser.
- Kommissionen gör projekten för stöd till frivilligt återvändande och återanpassning tillgängliga för medlemsstaterna.
- Kommissionen ser över och aktiverar, på grundval av medlemsstaternas behovsbedömning, den tillgängliga finansieringen inom alla relevanta (interna och externa) finansieringsinstrument, i tillämpliga fall även deras kriskomponenter.
- I exceptionella omständigheter undersöker kommissionen tillgången till ytterligare resurser som kan mobiliseras på grundval av bestämmelserna i den fleråriga budgetramen om ovannämnda finansiering inte är tillräcklig.
- Kommissionen överväger gemensam användning av medel från EU:s budget och nationella budgetar, i samarbete med medlemsstaterna, i avvaktan på ett beslut om fortsättningen inom ramen för den kommande långtidsbudgeten.
- Stöd till medlemsstaterna vid EU:s yttre gränser via utrustning, material, personal, utplacering av specialiserad personal och frivillig omplacering av migranter samt personalbidrag till EU-byråernas insatser kan erbjudas av medlemsstater som inte är under tryck.
- Medlemsstater som inte är under tryck kan bidra ekonomiskt till eventuella ytterligare ekonomiska lösningar som är nödvändiga för att genomföra de akuta åtgärderna.

Åtgärder i andra medlemsstater under tryck

- Nationell beredskapsplanering/nationella beredskapsåtgärder för mottagande och asyl aktiveras i andra medlemsstater under tryck.
- Information om den operativa situationen, brister och behov tillhandahålls av andra medlemsstater under tryck.
- På begäran av en medlemsstat under tryck aktiveras unionens civilskyddsmekanism för nödvändigt bistånd.
- Europeiska unionens regionala insatsstyrkor (EURTF) inrättas av kommissionen i andra medlemsstater under tryck som en ram för att underlätta informationsutbytet och förbättra samordningen mellan alla berörda parter.
- Frontex stöder återvändandeinsatser i samordning med medlemsstaterna, genom att utplacera återvändandeexperter och genom att organisera och samordna återvändandeinsatser med charterflyg och reguljärflyg, även med ledsagare vid återvändande och övervakare av återvändande.
- Easo utplacerar, i samordning med medlemsstaterna, relevant personal och utrustning för att bistå med mottagande och asyl.
- Europol utplacerar sin personal och utrustning och sina sambandsmän för att utföra säkerhetskontroller av anländande migranter.
- Kommissionen utstationerar personal till medlemsstater under tryck för att bistå vid samordningen av insatserna.
- Kommissionen enas tillsammans med medlemsstaterna om central kriskommunikation till allmänheten och använder de mest effektiva kommunikationsverktygen, bland annat IPCR-plattformen, för att sprida dessa budskap och bekämpa desinformation.
- Tillsammans med medlemsstaterna samarbetar kommissionen med de viktigaste internationella organisationerna (främst UNHCR och IOM) och centrala icke-statliga organisationer för att på lämpligt sätt komplettera åtgärderna i andra medlemsstater under tryck.
- Kommissionen gör projekten för stöd till frivilligt återvändande och återanpassning tillgängliga för andra medlemsstater under tryck.
- Kommissionen ser över och aktiverar, på grundval av medlemsstaternas behovsbedömning, den tillgängliga finansieringen inom alla relevanta (interna och externa) finansieringsinstrument, i tillämpliga fall även deras kriskomponenter.
- I exceptionella omständigheter undersöker kommissionen tillgången till ytterligare resurser som kan mobiliseras på grundval av bestämmelserna i den fleråriga budgetramen om ovannämnda finansiering inte är tillräcklig.
- Kommissionen överväger gemensam användning av medel från EU:s budget och nationella budgetar, i samarbete med medlemsstaterna, i avvaktan på ett beslut om fortsättningen inom ramen för den kommande långtidsbudgeten.
- Stöd till andra medlemsstater under tryck via utrustning, material, personal, utplacering av specialiserad personal och frivillig omplacering av migranter samt personalbidrag till EU-byråernas insatser kan erbjudas av medlemsstater som inte är under tryck.
- Medlemsstater som inte är under tryck kan bidra ekonomiskt till eventuella ytterligare ekonomiska lösningar som är nödvändiga för att genomföra de akuta åtgärderna.

FIGUR 1

Detta diagram illustrerar hur beredskaps- och krisplanen för migration är uppbyggd i olika nivåer.

Beredskaps- och krisplan för migration

